

Who Wrote the Siddur?

Part 2: Did All Jews Pray With the Same Words? Between the Land of Israel and Babylonia

Nusach Eretz Yisrael

1) Berachot 28b

הַגִּי תַמְנֵי סְרִי? תְּשַׁסְרֵי הַוּוּיִן! אָמַר רַבִּי לֹוִי: בְּרַפֶּת הַמֵּינִים בְּיַבְנָה תִּקְנוּהָ. . . . תִּנּוּ רַבָּנָן: שְׁמַעוֹן הַפְּקוּלִי הִסְדִּיר שְׁמוֹנָה עָשָׂרָה בְּרָכוֹת לִפְנֵי רַבִּן גַּמְלִיאֵל עַל הַסֵּדֶר בְּיַבְנָה. אָמַר לְהֵם רַבִּן גַּמְלִיאֵל לַחֲכָמִים: כָּלוּם יֵשׁ אָדָם שִׁיּוֹדֵעַ לְתַקֵּן בְּרַפֶּת הַמֵּינִים? עָמַד שְׁמוּאֵל הַקָּטָן וְתַקְּנָהּ

As to those eighteen benedictions — there are nineteen! R. Levi said: The benediction relating to the Minim was subsequently instituted at Jabneh. . . . Our Rabbis have taught: Simeon the Cotton-dealer arranged the eighteen benedictions in order in the presence of Rabban Gamaliel at Jabneh. Rabban Gamaliel asked the Sages, “Is there anyone who knows how to word the benediction relating to the Minim?” Shmuel Ha-Kattan stood up and worded it.

2) Shemoneh Esrei from the Genizah (copied from *My People’s Prayer Book Vol. 2* edited by Rabbi Lawrence A. Hoffman)

See page 4

3) Mishnah Sotah 7:6

בְּרָכוֹת כָּהֵן גָּדוֹל כֵּי־צֵד. חֲזַן הַכֹּהֲנֵת נוֹטֵל סֵפֶר הַתּוֹרָה וְנוֹתְנוֹ לְרֹאשׁ הַכֹּהֲנֵת וְרֹאשׁ הַכֹּהֲנֵת נוֹתְנוֹ לְסֵגָן וְהַסֵּגָן נוֹתְנוֹ לַפֶּהַן הַגָּדוֹל. וְכֵהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְקַבֵּל עוֹמֵד וְקוֹרֵא אַחֲרֵי מוֹת וְאָף בְּעֵשׂוֹר. וְגוֹלֵל אֶת הַתּוֹרָה וּמְנַיְחָהּ בְּחִיקוֹ וְאוֹמֵר יוֹתֵר מִמָּה שֶׁקָּרִיתִי לְפָנֵיכֶם כְּתוּב כָּאֵן. וּבְעֵשׂוֹר שֶׁבַח וּמִשׁ הַפְּקוּדִים קוֹרֵא עַל פֶּה וּמְבַרֵךְ עָלֶיהָ שְׁמוֹנָה בְּרָכוֹת עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַהוֹדְיָנָה וְעַל מַחִילַת הָעוֹן וְעַל הַמְקַדְּשׁ וְעַל יִשְׂרָאֵל וְעַל הַכֹּהֲנִים וְשֵׁאֵר הַתְּפִילָּה

How are the blessings of the High Priest? The organizer of the synagogue takes a Torah scroll and gives it to the president of the synagogue; the president of the synagogue gives it to the Second; the Second gives it to the High Priest. The High priest receives it standing, he stands and reads “after the death” and “but on the tenth”; he rolls the Torah tight, puts it in his bosom and says: More than what I read before you is written here. “And on the tenth” in Numbers he recites by heart, and recites eight benedictions: For the Torah, for the Temple service, for thanksgiving, for forgiveness of sins, for the Temple, for Israel, for the Cohanim, and the remainder of the prayer.

4) Yerushalmi Sotah 33b

עַל הָעֲבוּדָה. שְׁאוֹתָהּ לְבַדָּה בְּיִרְאָה נִעְבֹּד

For the Temple service, “For You alone in fear we worship.”

Piyyut

5) R. Elazar Ha-Kallir, *Eicha Atza Be-Apekha*

איכה אצת באפק לאבד ביד אדומים אמוניך
ולא זכרת ברית בין הבתרים אשר בררת לבחונך, זכור יי מה הנה לנו
איכה גערת בגערתך לגלות ביד גאים גאולך
ולא זכרת דליגת דלוג דרך אשר דלגת לדגלך, זכור יי מה הנה לנו

How did You rush in your fury to exterminate Your faithful ones at the hand of the Edomites, and not recall the Covenant Between the Parts by which you selected those you tested?
“Remember Lord what has occurred to us” (Eichah 5:1)

How did You reproach with Your rebuke, to exile at the hand of the haughty those You had once redeemed, and not recall the contraction of the road You had shortened for Your flag-bearing tribes? “Remember Lord what has occurred to us”

6) Pirkoi ben Baboi (8th or 9th century), Letter on Piyyut

ושנו חכמינו זכרונום לברכה כל המשנה על המטבע שטבעו חכמינו זכרונום לברכה לא יצא ידי חובתו ... כל המוסיף הרי זה מחרף ומגדף ... בא וראה ממי שהתפלל לשמנה עשרה בימות החמה ושכח והזכיר מוריד הגשם בשביל שהזכיר להוסיף דבר אחד בעת שלא תקנו חכמינו אין תפלתו תפלה וחוזר ומתפלל תפלה אחרת ... וכל שכן שאסור לומר האל הגדול הגיבור והנורא ומפסיק שבחו שלקדוש ברוך הוא ומתחיל ומזמר ויבא עמלק ואיכה אבכה וכל כיוצא בו

And our Sages of blessed memory taught: Anyone who deviates from the wording of our Sages of blessed memory does not fulfill his obligation ... and anyone who adds to them is a blasphemer. ... Come and see that one who prays Shemoneh Esrei in the summer and mistakenly mentions Morid Ha-Geshem [the winter prayer for rain], because he added one thing in a place that our Sages did not command, his prayer is not valid and he goes back and prays again. ... And all the more so it is prohibited to say ha-kel ha-gadol ha-gibbor ve-hanora – “the Great, Mighty, and Awesome God,” and then interrupt the praises of God to start singing [various piyyutim] and the like.

7) R. Natronai Gaon (9th century), *Teshuvat Ha-Geonim*

לרבינו נטרונאי גאון זצ"ל ב) האומרים פיוטים באבות ונבורות
ובכל תפלות ובכל רגל ורגל טענינו ומרבין בו דברי אנדה ובט"ב ובפורים.
אם אומרים בכל ברכה וברכה טעין אותה ברכה ובר"ה וביזה"כ דברי ריצוי
וסליחות ובט"ב דברי חורבן הבית הרשות בידו. ועקר שאומרים בכל ברכה
וברכה טעין פתיחתה וטעין חתימתה. [ובאמצע אומרים דברי אנדה ודברי
שבח של הקב"ה שפיר דטי] ג) אבל בקבוצין גליות ובהקבין בתולות ד) וכל
כיוצא בהן וכל הדומה להן אסור לאומרו, ואם אמר טלמדין אותו שלא יאמר כך.

Regarding those who say piyyutim in the first two berachot of Shemoneh Esrai and in all the prayers and on every holiday and add a lot of words of aggadah and on the 9th of Av and Purim – If they say in every beracha matters which are related to that beracha – such as words of appeasement and forgiveness on Rosh Hashana and Yom Kippur and on the 9th of Av words related to the destruction of the Temple – it is permissible. The main point is that one must say something related to the opening and closing of each beracha. And in the middle it's ok to add words of aggadah and words of praise to Hashem.

8) Hagahot Maimoniyot (13th or 14th century), on Rambam Tefillah 6:3

צרכי רבים שואלים כגון שבח וכבוד היום שרבים צריכין . . . ומטעם זה אנו אומרים קרובין בג' ראשונות וכן הסכימו רב יוסף טוב עלם ורבינו אליהו הזקן ועלתה בידם דמותר ומצוה מן המובחר וכן הקליר יסד קרובין והוא היה מקרית ספר ובימיו היו מקדשין על פי הראייה והיה תנא ואולי היה ר' אלעזר ב"ש כדמשמע בפסיקתא ואפילו אם אינו ראב"ש תנא היה כדפרישית ועליו יש לסמוך כפ' רבינו תם וכן דעת רבינו תם

One can ask for the needs of the many [on Shabbat] such as regarding the praise and honor of the say that is a need of many ... and for this reason we say kerovot in the first three berachot [of Shemoneh Esrai], and R. Yosef Tov Elem and R. Eliyahu the Elder agreed that it is permissible and preferable to do so. So too the Kallir established kerovot – he was from Kiryat Sefer and his days they sanctified the new month by sight. He was a tanna and perhaps he was R. Elazar be-Rabbi Shimon as is implied in the Pesikta. Even if he wasn't R. Elazar be-Rabbi Shimon, he was a tanna as explained, and we can rely on him, as Rabbeinu Tam explained.

9) R. Avraham Ibn Ezra (12th century), Commentary to Kohelet 5:1

ולא אוכל לבאר אחד מני אלף מטעות הפייטנים. והטוב בעיני שלא יתפלל אדם בהם, כי אם התפילה הקבועה

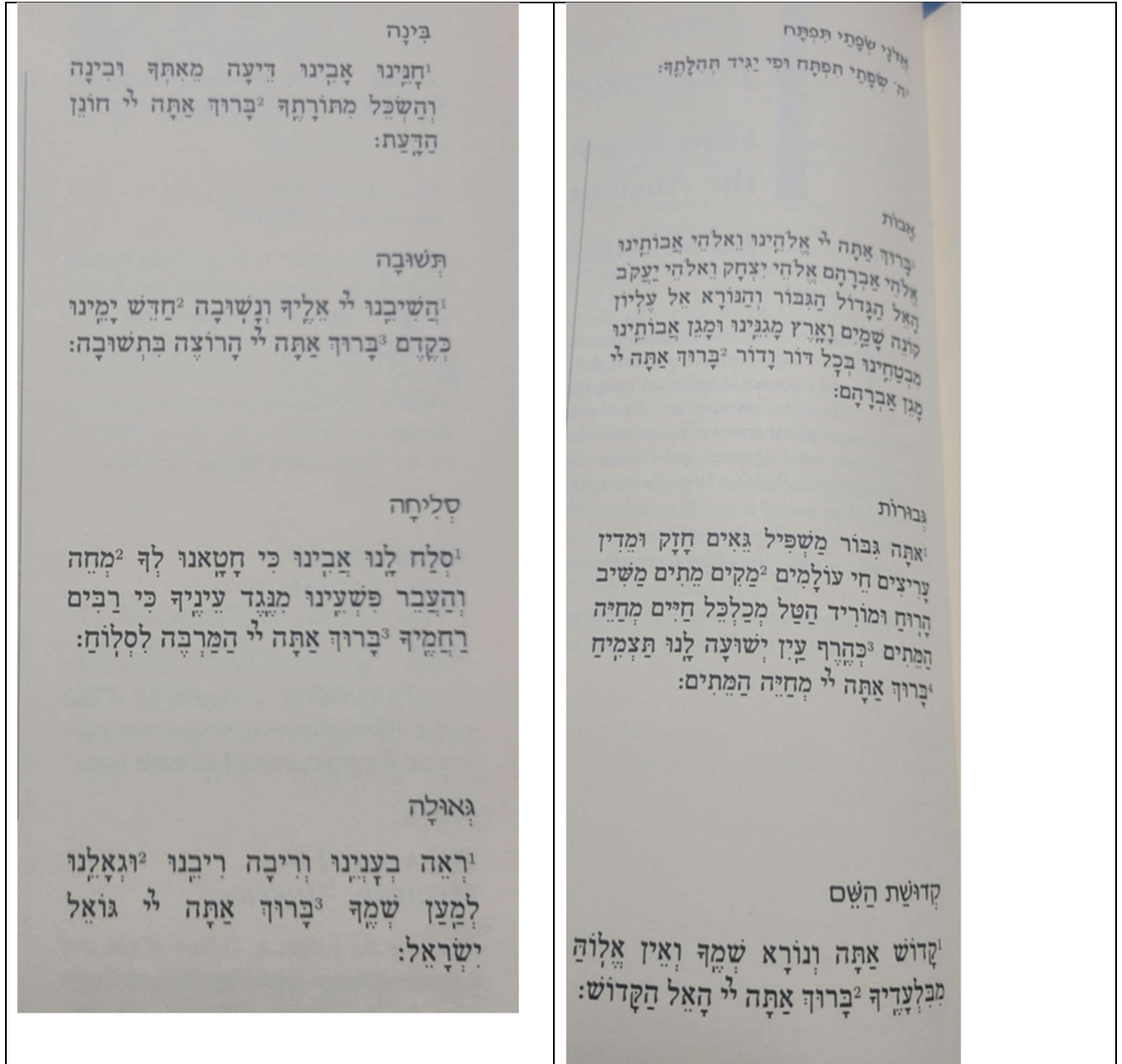
And I cannot explain even one-thousandth of the ways that the paytanim are mistaken. In my eyes it's better that people don't recite them, but instead stick to the fixed prayers.

10) Ibn Ezra, *Lecha Eli Teshukati*

לֵךְ אֵלַי תְּשׁוּקָתִי / בָּהּ תִּשְׁקֵי וְאֶהְבֶּתִי
 לֵךְ לִבִּי וְכִלְיוֹתַי / לֵךְ רוּחִי וְנִשְׁמָתִי
 לֵךְ יָדַי לֵךְ רַגְלֵי / וּמַמְדָּה הִיא תְּכַוֵּנִתִי
 לֵךְ עֲצָמַי לֵךְ דָּמַי / וְעוֹרֵי עִם גְּוִנְתִּי
 לֵךְ עֵינַי וְרַעְיוֹנַי / וְצוּרְתִי וְתַבְּנִיטִי
 לֵךְ רוּחִי לֵךְ כַּחֲ / וּמִבְּטַחִי וְתַקְנִיתִי
 לֵךְ לִבִּי וְדָם חֲלָבִי / בְּשֵׁה אֶקְרִיב וְעוֹלָתִי
 לֵךְ יַחֲדָה בְּלִי שְׁנֵי / לֵךְ תּוֹדָה יַחֲדָתִי
 לֵךְ מַלְכוּת לֵךְ גְּאוֹת / לֵךְ תְּאוֹת תְּהַלְתִּי
 לֵךְ עֲזָרָה בְּעַת צָרָה / הִנֵּה עֲזָרֵי בְּצָרְתִּי
 לֵךְ אוֹחֵל בְּעַת אַחִיל / כִּי־לֵדָה בְּאַנְתִּיתִי
 לֵךְ שֹׁבְרֵי רִפְאָה שְׁבָרֵי / וְאֵת צִירֵי וּמִפְתֵּי
 לֵךְ אֶהְמָה וְלֹא אֶדְמָה / עֲדֵי תֵּאִיר אֶפְלֵתִי
 לֵךְ נִצַּח בָּהּ אֶבְטַח / וְאֶתָּה הוּא אֶלְיוֹתִי

To You, my God, is my longing, for You is my love and my desire ... To You I cry, to You I cleave, until I return to earth.

Genizah Shemoneh Esrai

מינים

1למשומדים אל תהי תקנה ומלכות
2דון מהרה תעקר בימינו והנצרים
3והמינים כרגע יאבדו 2ימחו מספר
החיים ועם צדיקים אל יכתבו 3ברוך
אתה יי מכניע זדים:

צדיקים

1על גירי הצדק יהמו רחמיה ותן לנו
שכר טוב עם עושי רצונה 2ברוך אתה
יי מבטח לצדיקים:

ירושלים ודוד

1רחם יי אלהינו ברחמיה הרבים על
2ישראל עמה ועל ירושלם עירה ועל
ציון משכן כבודה ועל היכלה ועל
מעונה ועל מלכות בית דויד משיח
צדקה 2ברוך אתה יי אלהי דויד בונה
ירושלם:

תפלה

1שמע יי אלהינו בקול תפלתינו ורחם
עלינו כי אל חנון ורחום אתה 2ברוך
אתה יי שומע תפלה:

רפואה

1רפאנו יי אלהינו ממכאוב לבנו ויגון
2ואנחה והעבר ממנו 2והעלה רפואה
למכותנו 3ברוך אתה יי רופא חולי עמו
ישראל:

שנים

1ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת
ל טובה בכל מיני תבואתה וקרב מהרה
שנת קץ גאולתינו 2ותן טל ומטר על
פני האדמה ושבע עולם מאוצרות
טובה ותן ברכה במעשה ידינו 3ברוך
אתה יי מברך השנים:

קבוץ גליות

1תקע בשופר גדול לחירותינו ושא
גם לקיבוץ גאליותינו 2ברוך אתה יי
מקבץ נדחי עמו ישראל:

משפט

1השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו
כבתחלה ומלוך עלינו אתה לבדה
2ברוך אתה יי אוהב המשפט:

עבודה

יְרַצֵּה לִי אֱלֹהֵינוּ וּשְׂכוֹן בְּצִיּוֹן וַיַּעֲבֹדֶךָ
בְּבִרְיָה בִירוּשָׁלַם² בְּרוּךְ אַתָּה לִי שְׂאוֹתֶךָ
בִּירְאָה נַעֲבֹד:

הודאה

יְמוּדִים אֲנַחֲנוּ לָךְ אַתָּה הוּא לִי אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהי אֲבוֹתֵינוּ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת הַחֶסֶד
וְהַרְחָמִים שֶׁגַּמַּלְתָּנוּ וְשַׁעֲשִׂיתָה עִמָּנוּ
וְעַם אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנֵינוּ וְאִם אִמְרָנוּ מָטָה
וְגַלְיָנוּ חֶסֶדְךָ לִי יִסְעָדֵנוּ² בְּרוּךְ אַתָּה לִי
הַטּוֹב לָךְ לְהוֹדוֹת:

ברכת פהנים

יְשִׁים שְׁלוֹמְךָ עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְעַל
עִירְךָ וְעַל נַחֲלָתְךָ וּבְרַכְנוּ כּוֹלְנוּ כְּאֶחָד
²בְּרוּךְ אַתָּה לִי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

יהיו לרצון

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
לִי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: